

72

MHMPP03PLY5B

Ministerstvo vnitra
odbor všeobecné správy
Náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-837/50/2-2006

MAGISTRÁT hlavního města PRAHY	
Hlavní pošta - Nové radnice 1	
Hlavní číslo: 18-05-2006	
Identifikační číslo občana	Počet listů
	Počet příloh

Praze dne 11. 5. 2006

Magistrát hlavního města Prahy
Odbor občanskoprávních agend
Mariánské nám. 2
110 01 Praha 1

Počet listů: 2
K č.j.: MHMP 43938/2006

Nabytí státního občanství České republiky nalezením

Ministerstvo vnitra zaujímá toto stanovisko k výkladu ustanovení § 5 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů:

Podle ustanovení § 5 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je fyzická osoba nalezená na území České republiky státním občanem České republiky, pokud se neprokáže, že nabyla narozením státní občanství jiného státu.

Z hlediska hmotněprávního aspektu aplikace § 5 citovaného zákona v praxi je klíčovou otázkou, co se rozumí pojmem nalezenec, resp. fyzická osoba nalezená na území České republiky. Z významu slov „být nalezený“, resp. nalezenec, je zřejmá pasivita nalezené fyzické osoby, která sama nemůže aktivně ovlivnit skutečnost, že se ztratila či byla opuštěna a následně byla nalezena. Tato pasivita je způsobena rozumovým nedostatkem nalezené fyzické osoby, tj. především nízkým věkem nalezence, popř. jeho mentální retardací či duševní poruchou. S ohledem na výše uvedené zastává Ministerstvo vnitra názor, že pod pojmem nalezenec je třeba rozumět fyzickou osobu nezjištěné totožnosti, která s ohledem na nedostatek své rozumové a volní vyspělosti nemůže sama aktivně ovlivnit skutečnost, že se ztratila či byla opuštěna a následně byla nalezena. Za nalezence ve smyslu § 5 citovaného zákona tak nelze považovat fyzickou osobu, jejíž totožnost se sice zjistit nepodaří, ale současně je prokázáno, že taková fyzická osoba vstoupila nelegálně na území České republiky ze zahraničí, nemá u sebe žádné doklady a údaje o své totožnosti, původu a místě předchozího pobytu odmítá poskytnout, ačkoli je k tomu s ohledem na svou rozumovou a volní vyspělost způsobilá (či prokazatelně uvádí údaje nepravdivé). Uvedený názor má oporu i ve vysvětlující zprávě k Evropské úmluvě o státním občanství, která uvádí, že termín nalezenec obsažený v článku 6 odst. 1 písm. b) uvedené úmluvy se vztahuje k „nově narozeným dětem nalezeným jako opuštěné na území státu, s neznámými rodiči nebo státním občanstvím“.